

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010232
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8721010232.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.09.2021, v trestnej veci obžalovaných G. L. a A. L., pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zákona a 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 01.07.2021, sp. zn. 8T/21/2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaní

1/ G., nar. XX.XX.XXXX v D. - E. E., trvale bytom E. XXXX/XX, t. č. vo väzbe od 11.11.2020 v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

2/ A., nar. XX.X.XXXX v D., trvale bytom D., E. XXXX/XX, t.č. vo väzbe od 13.11.2020 v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

s ú v i n n í , ž e

v čase okolo 20.00 hod. dňa 11.11.2020 začali búchať a kopať do vchodových dverí rodinného domu na ul. T. č. XXX/X v D., kde G. O., nar. v roku XXXX, ktorá je spoluvlastníkom uvedeného rodinného domu a má v ňom aj trvalé bydlisko, pootvorila vchodové dvere a G. L. s A. L. sa dožadovali vstupu do domu, pričom G. O. ich do domu nechcela pustiť a poslala ich preč, kde v čase keď táto chcela zatvoriť vchodové dvere, G. L. a A. L. silou, napriek jej nesúhlasu a odporu, dvere pretlačili a neoprávnene vnikli do rodinného domu, kde ich G. O. v kuchyni opätovne vyzvala, aby z domu odišli, na čo nereagovali a G. L. ju rukou chytil pod krk, následkom čoho G. O. spadla na zem, avšak týmto konaním jej neboli spôsobené žiadne zranenia, následne G. O. vyšla z domu za účelom privolania pomoci, kde potom ako sa G. O. vrátila do domu a oznámila obžalovaným, že zavolala políciu, tak G. L. a A. L. z domu odišli, pričom obaja obžalovaní vedeli, že poškodená je osobou vyššieho veku,

t e d a

obaja obžalovaní neoprávnene vnikli do obydlija iného a neoprávnene tam zotrvali a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - násilím,

č í m s p á c h a l i

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o i m u k l a d á :

obžalovanému G. L.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody na 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

obžalovanému A. L.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody na 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného, na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 01.07.2021, sp. zn. 8T/21/2021 boli obžalovaní G. L. a A. L. uznaní za vinných zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zákona a 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- v čase okolo 20.00 hod. dňa 11.11.2020 začali búchať a kopať do vchodových dverí rodinného domu na ul. T. č. XXX/X v D., kde G. O., nar. v roku XXXX, ktorá je spoluvlastníkom uvedeného rodinného domu a má v ňom aj trvalé bydlisko, pootvorila vchodové dvere a G. L. s A. L. sa dožadovali vstupu do domu, pričom G. O. ich do domu nechcela pustiť a poslala ich preč, kde v čase keď táto chcela zatvoriť vchodové dvere, G. L. a A. L. silou, napriek jej nesúhlasu a odporu dvere pretlačili a neoprávnene vnikli do rodinného domu, kde ich G. O. v kuchyni opätovne vyzvala, aby z domu odišli, na čo nereagovali a G. L. ju rukou chytil pod krk, následkom čoho G. O. spadla na zem, avšak týmto konaním jej neboli spôsobené žiadne zranenia, následne G. O. vyšla z domu za účelom privolania pomoci, kde potom ako sa G. O. vrátila do domu a oznámila obžalovaným, že zavolala políciu, tak G. L. a A. L. z domu odišli, pričom obaja obžalovaní vedeli, že poškodená je osobou vyššieho veku.

Za uvedený skutok bol obžalovanému G. L. uložený podľa § 194 ods. 3 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 5 Tr. zákona, trest odňatia slobody v trvaní 5 a 1/2 (päť a pol) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil súd do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému A. L. bol podľa § 194 ods. 3 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 5 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 a 1 (päť a pol) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil súd do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podali riadne a včas, ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku, odvolania obžalovaní G. L. a A. L., ktoré odôvodnil obžalovaný A. L. podaním doručeným súdu prvého stupňa prostredníctvom obhajcu dňa 19.07.2021, ako aj osobne podaním doručeným

krajskému súdu dňa 17.08.2021 a obžalovaný G. L. podaním doručeným súdu prvého stupňa osobne dňa 26.07.2021, ako aj prostredníctvom obhajcu dňa 02.08.2021.

V odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu obžalovaný A. L. namieta, že v predmetný deň prišiel do domu poškodenej spolu so svojim otcom iba z dôvodu, že otec hľadal svoju manželku, teda jeho matku. Do domu poškodenej nešiel v súvislosti s osobou poškodenej, ale výlučne za svojou matkou ako doprovod otca, nakoľko ho dobre pozná a chcel svoju matku ochrániť pred prípadným konfliktom s otcom. Navyše, v dome poškodenej predtým viackrát prespával a vždy si vypýtal vopred súhlas poškodenej. V dome poškodenej často prespávala aj jeho matka. V priebehu konania pred súdom namieta právnu kvalifikáciu skutku a namieta ju opätovne a to konkrétne použitie § 194 ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. V konaní nebolo žiadnym dôkazom preukázané, že by sa mal dopustiť skutku v súvislosti s vekom poškodenej ako chránenej osoby, práve naopak, motívom jeho konania bola len snaha ochrániť matku pred prípadným konfliktom s otcom, pretože vedel, že rodičia sa v ten deň pohádali. Skutková veta napadnutého rozsudku až do dňa 01.07.2021 nezodpovedala tomu, aby bolo možné jeho konanie posúdiť ako konanie spáchané v súvislosti s vekom chránenej osoby. Pani prokurátorka až vo svojej záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 01.07.2021, teda až po tom ako sa oboznámila s ním navrhovanou zmenou právnej kvalifikácie skutku, navrhla rozšírenie skutkovej vety tak, aby bola naplnená aj kvalifikovaná skutková podstata trestného činu porušovania domovej slobody. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu, je vedomosť obvineného o tom, že poškodená je osobou staršou ako 60 rokov, iba splnením subjektívnej stránky vo vzťahu k dotknutej okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. V zmysle uvedenej judikatúry je potrebné, aby bol vek poškodeného motivačným faktorom páchatela. V jeho prípade však vek poškodenej pre ňu nehral žiadnu rolu, pretože mama v ten deň u pani poškodenej bývala a často tam za ňou chodil a aj u pani poškodenej prespával. V deň, kedy došlo k spáchaniu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, spolu s otcom išli výlučne za jeho mamou kvôli jej predošlému konfliktu s otcom, pričom nemali vedomosť o tom, či poškodená je doma a keby tak bolo, dvere by im otvorila jeho mama ako častokrát predtým. Jediným dôkazom voči nemu v tomto konaní je tvrdenie poškodenej, ktorá vo svojej výpovedi o skutku vypovedala zmätočne a následne dňa 02.02.2021 potvrdila, že jej nijako neublížil a ani násilím nevníkol do domu. Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou v odbore psychológia D. L. H. k osobe poškodenej O. vyplýva, že pamäťové schopnosti poškodenej sa nachádzajú v pásma patológie vo všetkých zložkách - v oblasti orientácie, pozornosti i učenia. Vo všeobecnosti si poškodená nevie spomenúť na nedávne udalosti, má skreslené spomienky na svoj život. Nedokáže interpretovať skutočnosti, ktoré prežila ani v ich jadre a to pre vysoký vek a demenciu. Keďže si poškodená O. nepamätá vyšetrovanú udalosť ani v minimálnej miere, nie je u nej možné hodnotiť prítomnosť kvalitatívnych porúch pamäti, konfabulácie alebo fabulácie. Znalkyňa takmer s určitosťou vylúčila, aby poškodená si vyšetrovanú udalosť ako takú vymyslela, avšak vzápätí uviedla, že len pravdepodobne nemala zábrany reprodukovať to, skutočne videla. Ďalšie vyšetrovacie úkony s poškodenou by podľa znalkyne nemali adekvátny význam, keďže poškodená si na vyšetrovanú udalosť už nespomína. Z uvedeného je zrejmé, že znalkyňa dedukuje hodnovernosť poškodenej, používa slová takmer, pravdepodobne, avšak pre svoje tvrdenia nemá reálny základ. Zároveň namieta rozhodnutie súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na vypočutie svedkyne Y. W., ktorá bola v čase spáchania skutku v dome poškodenej. Uvedené tvrdil aj v prípravnom konaní a má vedomosť, že polícia sa snažila svedkyňu vypátrať, avšak neúspešne. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, že upraví právnu kvalifikáciu skutku z dôvodu vyššie uvedených, nakoľko právna kvalifikácia v rozsudku nezodpovedá skutkovým zisteniam. Alternatívne navrhol, aby súd po zmene právnej kvalifikácie vec vrátil okresnému súdu z dôvodu, že boli porušené jeho práva v súvislosti s vypočutím navrhovaných svedkov, konkrétne svedkyne W., ktorá bola v inkriminovanom čase v dome poškodenej.

Obžalovaný A. L. v ním osobne podanom odôvodnení odvolania uviedol, že tak, ako je napísané v obžalobe, tak to je pravda, pričom výpoveď obžalovaného G. L. je nepravdivá. V ten deň bol na železničnej stanici, keď pribehol obžalovaný G. L. vystresovaný a opitý a začal sa ho pýtať, kde je jeho mama a na to ho volal so sebou. Vôbec nevedel, o čo sa jedná. Nevedel, čo jeho otec chce vykonať. Je pravdou, že tam bol, ale on otca iba upozorňoval, aby nebúchal a nekopal do dverí, ale on ho vôbec nepočúval a ďalej konal podľa svojho. Chce poprosiť súd, aby rozhodol spravodlivo, nakoľko nie je spokojný s výmerou trestu, keďže on ani nebúchal, ani nekopal do dverí, ani poškodenú nedrgol, ani jej neublížil, ani nevošiel do domu poškodenej, ale chcel iba brániť svoju mamu, keďže otec ju v minulosti dobodal, tak sa o ňu bál. Jeho mama bývala už asi 3 roky v dome poškodenej O.. Mama i otec sa o

O. starali. Otec na mamu veľmi žiaril a mama v ten deň bola na prechádzke s iným chlapom. Keď sa dozvedela, že otec o tom vie, išla sa schovať do domu O.. Potom sa stalo to, čo vypovedal vo výpovedi. Bol to jeho otec, ktorý začal kopať do dverí, strčil pani O., ona následne spadla. Sama poškodená vypovedala v jeho prospech, lebo vie, že sa on skutku nedopustil.

Obžalovaný G. L. v odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu namietal, že chce poukázať na procesné chyby spočívajúce v nedodržaní ustanovení Tr. poriadku, pričom poukázal na jednotlivé ustanovenia Tr. poriadku a to ust. § 2 ods. 10 Tr. poriadku a § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Zastáva právny názor, že vyšetrovateľ, prokurátor, ako ani sudca okresného súdu sa dostatočne nevysporiadali so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čo malo nakoniec za následok aj nesprávne právne posúdenie veci. S ohľadom na uvedené, poukazuje na vyhľadávaciu zásadu, ktorá znamená pre OČTK povinnosť z vlastnej iniciatívy zisťovať skutočnosti dôležité pre rozhodnutie v trestnom konaní a vyhľadávať o nich dôkazy, pričom procesné strany majú právo zapojiť sa do dokazovania, navrhovať vyhľadávanie a vykonanie dôkazov, vyjadriť sa k nim. Uplatnenie vyhľadávacej zásady má viesť k zisteniu skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Súd v samotnej podstate nepodrobil skutočnosti, ktoré vyšli najavo v procese objasňovania trestného činu vo vzťahu k výpovediam jeho osoby, osoby jeho syna, ako ani jeho manželky G. L. žiadnej analýze, resp. objektívnemu posúdeniu. V ďalšom obžalovaný poukázal na výpoveď svedkyne L., pričom vyslovil negatívne a záporné stanovisko k vyjadreniu, že obaja neoprávnene vnikli do obydľia iného a neoprávnene tam zotrvali. Je zrejmé, že od poškodenej O. dňa 11.11.2020 mal súhlas na to, aby mohol bývať, resp. prespávať v jej dome. Záver, ktorý zastáva, je, že do obydľia poškodenej nevníkol neoprávnene, ani v ňom neoprávnene nezotrval. V ďalšom poukázal na svoju výpoveď z prípravného konania, ako aj na výpoveď pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie. Dovoľuje si konštatovať, že došlo k porušeniu základných zásad trestného konania uvedených v § 2 ods. 11 a 12 Tr. poriadku, v ktorých je zakotvená zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá patrí do zásady dokazovania spolu so zásadou vyhľadávacou a zásadou o náležitom zistení skutkového stavu vo veci, preto mal súd povinnosť vykonať dôkazný prostriedok, ktorý navrhol a teda vypočuť svedkyňu W., nakoľko jej výpoveď by mohla mať priamy vplyv na objektívne a náležité zistenie skutkového stavu veci. Má za to, že súd starostlivo nezvážil všetky okolnosti prípadu a v rozsudku objektívne nevyhodnotil, prečo nevykonal výsluch svedkyne W.. Ďalej si nevie racionálne vysvetliť vyjadrenia v rozsudku, kde sa uvádza, že sa stotožnil súd so stanoviskom znalkyne, podľa ktorej je možné vykonávať s poškodenou ďalšie úkony, no nemalo by to adekvátny význam, keďže si poškodená na udalosť nespomína. Tento výrok vo svojej konštrukcii sa vzájomne neguje. Do nehnuteľnosti poškodenej nevstúpil bez jej súhlasu a to ani proti jej vôli. Poukazuje na právny názor, že sa nedopustil trestného činu porušovania domovej slobody, ako mu je kladený za vinu v obžalobe ako aj v samotnom rozsudku. V celom trestnom konaní, podľa jeho názoru, nedošlo k objektívnemu preukázaniu skutočností, resp. skutku, ktorý mu je kladený za vinu, čím došlo k porušeniu základných zásad trestného konania uvedených v § 2 ods. 10, 11 a 12 Tr. poriadku. Súd nevysvetlil na základe čoho, vyslovil veľkú pochybnosť o tom, že pani Y. W. sa skutočne v kritickej dobe na kritickom mieste nachádzala, teda bola vo veci spôsobilá vypovedať v pozícii svedka. Súd svoje rozhodnutie zakladá na výpovedi poškodenej, ktorá trpí stredne ťažkou demenciou. Neboli ani odstránené rozpory vyplývajúce z jednotlivých zápisníc, primárne rozpory medzi zápisnicami č. 1, 3 a 4 so skutočnosťami uvedenými v zápisnici 2. Z uvedených zápisníc je zrejmé, že do domu poškodenej ho táto slobodne vpustila a teda nie je možné hovoriť o neoprávnenom vniknutí do obydľia a taktiež po tom ako mu poškodená povedala, aby z domu odišiel, tak to aj vykonal. Vo vzťahu k uvedenému zastáva názor, že predmetný skutok, ktorý mu je kladený za vinu, nenaplnil všetky obligatórne znaky ani len zákonnej skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa ust. § 194 ods. 1 Tr. zákona, preto nie je možné uvažovať o naplnení znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty citovaného trestného činu. V posudzovanom prípade nebola splnená objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody, keďže svojím konaním sa nedopustil neoprávneného vniknutia do rodinného domu poškodenej, nakoľko mal súhlas poškodenej na vstup do domu. Na základe uvedenej skutočnosti sa domáha odvolaním, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a rozhodol sám rozsudkom, tak že ho spod obžaloby oslobodí.

Obžalovaný G. L. v ním podanom odvolaní namietal, že sa odvoláva proti rozsudku z dôvodu, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, sa nestal tak, ako to uviedla poškodená vo svojich výpovediach. V čase, keď sa skutok stal, bola v dome aj svedkyňa Y. W. a videla všetko a veľmi dobre sa s poškodenou O. poznala. Svedkyňu nemohli nájsť policajti, ale po dlhšej dobe sama prišla na súd a chcela vypovedať pravdu a sudca a prokurátorka ju zamietli vypočuť. Je pravda, že bol v dome poškodenej, ale nasilu do domu nevníkol, ani tam nezotrval. Keď búchal na dvere, tak mu poškodená dobrovoľne otvorila

dvere a pustila ho do domu a dala aj svoj súhlas, aby u nej býval. Žiada krajský súd, aby prehodnotil všetky spisy a uznesenia, čo sa týka jeho trestného činu, aby bol trest primeraný a nie taký, ako mu dal Okresný súd Poprad. Na základe doposiaľ vykonaných procesných úkonov a dôkazov obsiahnutých vo vyšetrovacom spise sa do dnešného dňa orgánom činným v trestnom konaní nepodarilo objektívne a spoľahlivo preukázať, že sa on dopustil trestného činu, ako mu je kladený za vinu. Nevie, z akého dôvodu a presvedčenia súd dospel k záveru, že trestný čin spáchal a vymeral mu 5 a pol roka, čo je pre neho vysoký trest. Poškodená neutrpela nijaké zranenia a nijakú škodu na majetku, preto prosí Krajský súd v Prešove o zníženie trestu, aby bol dostačujúci.

Na základe takto riadne a včas podaných odvolaní, krajský súd v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadnuc aj na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných sú dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaniami napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že obaja obžalovaní sa v uvedenej dobe domáhali vstupu do domu svedkyne poškodenej, pričom im bolo oznámené, že spolumajiteľka tejto nehnuteľnosti si to neželá, ktorá to oznámila aj svedkyni G. L.. Urobila tak kvôli tomu, že títo sa k nej správali pod vplyvom alkoholu v minulosti. Napriek tejto vedomosti sa obaja rozhodli pod vplyvom alkoholu, že u poškodenej budú túto noc spať. Toto rozhodnutie uskutočnili aj napriek značnej nevôli poškodenej, ktorá im fyzicky bránila do domu vojsť. Je samozrejmé, že sa im to v presile aj podarilo. To im nestačilo, dokonca obžalovaný G. L. voči nej použil aj násilie, následkom čoho spadla na zem. V tom čase poškodená preukázateľne niekoľkokrát opakovane vyzvala spoluobžalovaných, aby dom opustili. Odišli až po oznámení poškodenej, že zavolá políciu. V tom čase sa v dome nachádzala svedkyňa G. L., manželka G. L., ktorá sa ho natoľko bála, že sa pred ním skryla, nakoľko v minulosti už bol odsúdený za jej napadnutie. K tomu treba dodať, že obaja obžalovaní istú formu násillia zo strany G. L. pripustili. Konanie poškodenej bolo primerané, nakoľko pokiaľ sa neubránila násillnému vstupu obžalovaných a po potýčke spadla na zem, rozhodla sa správne hľadať pomoc v najbližšom zariadení, ktoré by jej ju mohlo poskytnúť. Je zrejmé, že išla hľadať možnosť ochrany narýchlo, keďže do hotela I. sa dostavila v papučiach a svedka D. žiadala urýchlene zavolať políciu. V danom prípade obaja obžalovaní mali vedomosť o veku poškodenej, nakoľko ju dlhší čas poznali, prespávali u nej a pomáhali jej. Taktiež bolo známe, že v súvislosti s vekom poškodenej a menším odporom proti ich presile sa do domu dostanú aj bez veľkej námahy, a aj napriek nevôli poškodenej tam zotrvajú. Odchod z domu poškodenej je možné spájať so strachom zo zásahu polície, pričom motívom konania obžalovaných bolo vydobýť si voči poškodenej pozíciu smerujúcu k tomu, aby u nej mohli prespať.

Po preskúmaní odvolaniami napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahu predloženého spisu, odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov, týkajúcich sa skutku, ktorý bol okresným súdom posúdený ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na ust. § 138 písm. d/ Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti prípadu, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností v celom rozsahu odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán. Úplnosť vykonaných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v hodnotení dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku na vytvorenie záverov o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno, ako a k akému. Z obsahu uvedeného rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Výsledky vykonaného dokazovania vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť záver, že obžalovaní G. L. a A. L. spáchali skutok, ktorý im bol obžalobou kladený za vinu.

V súlade s uvedenými je možné konštatovať, že v prejednávanej trestnej veci sa vytvorili 2 antagonické skupiny dôkazov a to na jednej strane výpovede obžalovaných G. L. a A. L., čiastočne podporované aj výpoveďou svedkyne G. L. a na druhej strane výpovede poškodenej G. O. a svedka W. D., ktoré sú podporované prepisom záznamu hovoru na linku 158, lekárskou správou poškodenej a znaleckým posudkom z odboru psychológie, pričom súd posudzoval, ktorej skupine dôkazov je možné uveriť.

Vo vzťahu k uvedenému sa krajský súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že je možné uveriť výpovedi svedkyne poškodenej O., ktorá popísala priebeh skutku, pričom uviedla, ako sa obžalovaní k nej dobíjali z dôvodu, že chceli u nej prespať, po čom im otvorila dvere a povedala, že ich do domu nevpuští, ale pretlačili ju, s tým, že obžalovaný G. L. ju následne aj napadol, na čo ich opakovane vyzvala, aby jej domácnosť opustili, avšak keďže ju neuposlúchli, odišla do hotela I., kde poprosila recepcného D., aby zavolať políciu, ktorá následne aj na miesto prišla. Uvedená výpoveď je zároveň potvrdzovaná aj výpoveďou svedka D., ktorý uviedol, že poškodenej prišla v inkriminovaný deň a chcela zavolať políciu z dôvodu, že má vybitý mobil, bola len v papučkách, uvádzala, že sa jej niekto chcel dobiť do domu a prosila ho, nech zavolať políciu, lebo sa bojí. Uvedené tvrdenia sú zároveň podporované aj prepisom telefonického hovoru na linku č. 158, lekárskou správou poškodenej, ako aj výpoveďou znalkyne D.. L. H. a ňou podaným znaleckým posudkom z odvetvia psychológie, ktorá uviedla, že výpoveď poškodenej nie je ani ovplyvnená, ani skreslená a je takmer vylúčené, aby si poškodenej udalosť vymyslela, pričom táto nemala zábrany vypovedať, čo prežila, aj keď si už toho času na udalosť nepamätá.

V kontexte uvedených dôkazov súd neuveril výpovediam obžalovaných G. L. a A. L., ani svedkyne L., nakoľko tieto považoval za tendenčné a účelové, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, keď obaja obžalovaní pripustili, že boli v dome poškodenej, aj keď uvádzali, že v dome boli s jej súhlasom, táto im otvorila dvere a vpustila ich dnu, pričom následne pripustili, že došlo k fyzickému konfliktu medzi obžalovaným G. L. a poškodenu O., resp. že táto ich vyzývala na opustenie domácnosti 2 - 3 krát a následne odišli. Výpoveď svedkyne G. L., ktorá potvrdzuje verziu obžalovaných, súd nepovažoval za dôveryhodnú, z dôvodu, že ide o manželku obžalovaného G. L. a matku obžalovaného A. L., pričom z vykonaného dokazovania je zrejmé, že táto svedkyňa má z obžalovaného strach, nakoľko už v minulosti bol odsúdený za násilný skutok voči nej, preto v čase skutku bola skrytá v skrini, teda nemala možnosť bezprostredne vnímať priebeh inkriminovaného skutku.

Nesprávne však prvostupňový súd konanie obžalovaných posúdil ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, nakoľko síce obaja obžalovaní neoprávnene vnikli do obydlia iného a neoprávnene tam zotrvali a čin spáchali závažnejším spôsobom konania, násilím, avšak vzhľadom na dikciu skutkovej vety rozsudku prvostupňového súdu nebolo možné konštatovať, že obžalovaní čin spáchali voči chránenej osobe, teda osobe vyššieho veku, s poukazom na skutočnosť, že v skutkovej vete absentuje opis skutku tak, aby to z nej jednoznačne a bez pochybností vyplývalo. Samotné konštatovanie, že obaja obžalovaní vedeli, že poškodenej je osobou vyššieho veku, nepostačuje. Vzhľadom na to, že odvolania boli podané len zo strany obžalovaných a odvolanie prokurátora v predmetnej trestnej veci absentovalo, krajský súd, s poukazom na zásadu zákazu reformatio in peius, už uvedené pochybenie napraviť nemohol.

Okresný súd sa pri rozhodovaní o treste obžalovaných zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom u oboch obžalovaných nekonštatoval žiadnu poľahčujúcu okolnosť a taktiež ani žiadnu priťažujúcu okolnosť, nakoľko pri ukladaní trestu použil ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona z dôvodu, že obaja obžalovaní opätovne spáchali zločin. Vzhľadom na skutočnosť, že krajský súd neuznal obžalovaných za vinných aj z naplnenia kvalifikovanej skutkovej podstaty ods. 3 písm. a/ ust. § 194 Tr. zákona, nebolo možné u obžalovaných konštatovať opakované spáchanie zločinu a použiť ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona, preto krajský súd pri zaoberaní sa poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami konštatoval u oboch obžalovaných priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že už boli v minulosti za trestný čin odsúdení a na základe uvedeného pri ukladaní trestu upravil trestné sadzby u oboch obžalovaných tak, že zvýšil spodnú hranicu žalovaného trestného činu o jednu tretinu.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery, súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osoby obžalovaných. S poukazom na odpisy z registra trestov obžalovaných, z ktorých vyplýva, že títo boli opakovane súdne trestaní, obžalovaný A. L. celkovo 8-krát, naposledy rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 11.06.2020, sp. zn. 8T/36/2020 pre prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a obžalovaný G. L. celkovo 9-krát, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Poprad zo dňa 14.08.2019, sp. zn. 4T/58/2019 pre prečin podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, odvolací súd mal za to, že nepostačuje obžalovaným ukladať trest na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, ale trest mierne nad túto hranicu. Z uvedených dôvodov obom obžalovaným uložil zhodne tresty odňatia slobody na 3 roky, so zaradením pre ich výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Uvedený trest krajský súd považoval za primeraný a dostatočný na nápravu obžalovaných, aj s poukazom na zásady ukladania trestov a individuálnu a generálnu prevenciu.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaných poukazujúcim na nevypočutie svedkyne Y. W., krajský súd udáva, že rovnako nepovažoval výsluch uvedenej svedkyne za potrebný, vzhľadom na to, že skutok mal dostatočne preukázaný ostatnými vykonanými dôkazmi, pričom uvedená svedkyňa popísala priebeh skutku v podaní, ktoré bolo predložené súdu prostredníctvom obhajoby, ktoré odvolací súd na verejnom zasadnutí prečítal ako listinný dôkaz, z ktorého taktiež nevyplýva skutočnosť, že obžalovaní do obydľia poškodenej vstúpili a v tomto zotrvali s jej súhlasom.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného A. L. poukazujúcej na skutočnosť, že on do uvedeného domu poškodenej vstúpil iba z dôvodu, aby bránil svoju matku pred otcom, krajský súd udáva, že uvedené nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplýva, že práve obžalovaný A. L. bol osobou, vo vzťahu ku ktorej mala poškodená O. väčšie výhrady, keď práve s jeho prítomnosťou v dome nesúhlasila už pred inkriminovaným skutkom.

Na základe uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku v celom rozsahu zrušil a sám vo veci rozhodol rozsudkom tak, ako je uvedené v jeho výroku. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.